

regis, s; etiā **D**oc mare magnū et spa-
cio sū manib; nauigantū. in q; sil pñtra
nigare multi illic. i. n. B; mari repulit pi-
scis diuersar maneriz et naturarū quoꝝ
nō ē numer? cert? opd aliquē boiem.

In q; mari pisces Marui et magni
mostra maria ut cete grādia discur-
rūt. et q; quis ior et tam magna monstra sint
in mari. n. illic naues transibūt illese
que de vna terra ad alia; necessaria depor-
tant.

Inter h; alia ē enā i mari cet? grandis-
simus pisces Braco dict? q; deuorat alios
pisces q; licet si magn? et foris pisces. facilē
mīludit et occidit. quē formasti ad illu-
dendū ei nō sic intelligas q; ly ad illudē
dū sumatur finaliter. l. ad hunc finem si for-
matius. sed tenet cōsecutivē q; illusio sequit
ptuōez ei?. vnde cū ille pisces velit deuora-
re alios pisces illi pisces naturali instinctu
fugiūt ad ripā vbi cetus natare non potest
ppier aque paruitate. et ideo cet? eos inse-
quens impingu se ad terram et ibi a pisca-
toribus occiditur. et sic illusus sua spefu-
strat omnia iñ alia viuēta in era et in
aq;. a te expectant ut des illis escā
in tempore oportuno sm pñtuōez cuius
liber specie naturalem.

Que alia dāte te colligēt. aperi-
ente te manū tuā p diffusionē tue boni
tans in effectib; oia implebūtur bono
cōuenienti sue nature.

Efluertente autē te faciē tuā denegā
bo pñtuā diffusionē bonitatis me turbā-
būtur ex defecū nutrimēt auferes spi-
ritū eoz et deficien t a vita et in ma-
teria vnde sunt formata. que p ma-
gna parte ē terra reuertentur.

Amittes tue voluntatis effectū et
de nouo formabūt. i. rābē specie fm-
cursum nature et renouabis faciē ter-
re. sicut patet in estate i qua terra renouat
bebis. florib; et fructib; quibus pñuata fue-
rat in byeme.

Ennumeratis diuinis operib; ppba inq;
Impendatur domino laus et honor
debitus. nō ad temp⁹ sed in eternū leta-

bitur domin⁹ i creaturis suis ad suā
gloriā ordinatis

Qui visitat hoies habitantes in
terra minoris status et faciet eos tre-
mere de peccatis. meli⁹ est enī tremor bñ/
litans q; pñdenna supbie. qui tangit cō-
minatione vel aliq flagello pñsecutōis mō-
tes. i. potentes q; pñs erant superbi iactan-
tes se fumigant lacrimosa cōpunctione
peccata sua plorantes.

Quia h; pñdicta fecit dñs. et ideo bis in-
spectis Laudabo dominū quādiu vi-
uam hic et in futura vita. psallā dō meo
quādiu sum.

Iocundū grati⁹ acceptū sit illi scil;⁹
deo eloquū laudis mee ego vero de/
lectabor in diuinis cōsolationibus
nō interrenis.

Beficiant peccatores iniq obstinati i
malo ita ut nō sint iniq sicut pñs sed iu-
sti pro omnib; bis beneficijs dei benedic
anima mea domino.

Psalmus. CIII. in quo monet
ad laudem dei.

Audite dominū
pro beneficijs ab eo obtenuis et i:
uocate nomen ei⁹ pro obnū-
dis q; gratitudo de pñteris beneficijs est
optima disposicio p futuri impeirandio
annūciate inter gentes opera pote-
statis sue et bonitatis declarauia sic enī
de vestra solita sollicui estis sic et de aliorū
salute.

Cantate ei ore et corde laudādo psal-
lite illi bona operaōe narrate alijs pre-
dicādo oia mirabilia ei⁹ vcbis nota vel
aliqua de omnib;. quia nullus potest om-
nia narrare.

Sacite bona opa in quib; merito Lau-
demini et h; in noīe sancto ei⁹ ad eius
gloriā bona vestra dirigēdo q; debet velle et
rosse. q; quis caro molestia a fligat. mēs in
letetur cor querentiū dominū in spe
patrie celestis vt cū bilariate et iocūditate
diuina perficiant.

Querite dominū ex studio et inten-
ta mente bona opando. et illū in emunt i age-
dis et cōfortamini i charitate xpī vībo-
na opa inchoata p̄ficere possitis. querite
presentiā ei⁹ nō ad horā. s; semper vīb
babearis ei⁹ cognitōe; verā et in futuro cla-
ree faciem intueamini.

Quia ad querendū dēū mārie disponit
memoria fidei antiquorū p̄ayet et operū que
de⁹ fecit illis aut. **M**emētote mirabiliū
ei⁹ que fecit filiis israel educēdo eos dēgi-
p̄o et signa q̄ patrata sūt i egypto et pre-
cepta oris eius.

Dico mementote horum vos q̄ estis.
Semē id ē. imitatores fidei abrae serui
dei ut sicut abraam cui⁹ semen eflis deum
specialuer quesuist et ei in fide seruivit. ita
et vos facere debetis. vos dico etiā filij ia-
cob electi ei⁹ q̄ē si imitamini luctando
contra vicia et p̄ira carnez inter electos dei
cōumerabimini.

Erne putes filios abrae tantū cē in una
gente sū carnē ait. **I**pse dominus dē
noster i vniuersa terra baber iudicia
sua in vniuersa terra sunt Jacob et israel
id est. fideles quib⁹ iudicia sua manifestat.
sed nō alij genn q̄z ch̄istiane.

Mementote dico dei. q̄ ip̄e. **M**emor
fuit implēdo pmissa testamenti sui no-
vi duraturi in eternū in quo pmittit be-
reditas eterna verbi sui etiā memor fuit
qđ mandauit in oēs generatiōes cre-
dentes in eum. **H**est verbū fidei verbū euā-
gelii qđ extēndit in oēs generatiōes p̄ quo
seruato reddiūt pmissum eternū qđ pte-
stamentū anie significauit qđ nō mādauit
sed pmisit. pmissum est qđ accipe debem⁹
mādatū qđ h̄facere debem⁹. **H**est fides vt
iustus ex fide viuat et huic fidei pmittit be-
reditas.

Memor fuit verbi. **Q**d̄ disposituit ad
abraam cum ei dixit p̄ memētū iura-
ui quia fecisti rem banc. et cetera. sequitur
benedicaz tibi et mul. et cetera et iuramē-
ti sui ad isaac. cū ait ad abraā in isaac vo-
cabū tibi semen.

Et statuit illud verbū fidei de cultu

vnius dei iacob in preceptū ad facien-
dum et obseruandū et israel. qđ idem est
quod iacob eiusdē precepit adimpleri mer-
cedem que fidelibus eterna et incōmu-
tabilis erit.

Bicens tibi dabo terrā chanaan
figura eterne hereditatis q̄ terra pmisi-
onis funiculō distribuenda erati diuer-
sas partes.

Hanc terram cbanaan pmisit dūm il-
li quibus promisi essent numero bre-
ui. et ita breui q̄ paucissimi quia abraam
isaac et iacob tantū erant quorū merito pro-
mitteret et erant cū hoc aduenire non ciues
terre pmissionis. vnde quasi extranei si-
habitatabant.

Et pertransierunt de gente in gē-
tem alteraz. vnde abraam exiuit de terra
chaleoꝝ et venit in melopotamiam et de-
inde in terram pmissionis. et dē regno
ad populum alterum venit in egyptuꝝ
similiter isaac de terra chanaan peregrina-
tus est.

Qui p̄ transundo tot varias gētes du-
rare potuerunt. qđ dñs. **N**ō permisit ho-
minem nocere eis notabili nocumēo
et corripuit pro eis reges q̄ volebant
nocere sicut p̄ baronē q̄ obstulerat abrabe
foram et abimelech qui abstulerat ysaacre
beccam.

Bicens. **P**olite tangere christos
meos. vnc̄t̄s mea grāia et in prophē-
tis meis cuiusmodi erant cb̄abaz. isaac
et iacob nolite maligne agere.

Flarrans pp̄beta q̄uo faciū sū q̄ p̄dicti
sanci patres pertransierunt de gente in
gentem et cetera ait.

Et vocauit i. iussit vt fames esset
supra terraz per quam famē omne su-
stamentū panis p̄ magna p̄ con-
trivit ei p̄ b̄coacū sunt in egyptuꝝ re tua
ad aliam gentem transire et p̄cessit eos
ioseph.

Vnde sequitur. **M**isit ante eos ia-
cob et filios eius virum ioseph in egyptuꝝ
qui in seruiciū venditus est a fratri-
bus suis.

IHumiliauerunt egipci i cōpedibus
pedes ei ad accusatoe; dñe sue et dolor
de infamia timor de morte pertrāsuit
animaz ei donec veniret interptatio
sommij pharaonis q̄ fuit verbuz eius sic
dicens et dñi sicut inspirantis. vñ sequitur.
Eloquiu domini. spūs reuelās mi
stria ignivit eū viuaciter excitavit ut fu
tura dicere. et q̄ somnia ita exposuit mi
sit rex pharaao et soluit eum de vincul
quib⁹ tenebat princeps ip̄e populorū
egipci dimisit eum ex toto liberum.

Cognoscens aut̄ pharaao p̄interpretatoe;
sommij sui q̄ ioseph haberet spūm dei Cō
stituit eū domīnū dom⁹ sue et prin
cipē omnis possessionis sue.

Nontanū ut haberet curam tempaliū. sc
Et erudiret principes eius sicut se
metipsum de diuinis quoz illi non iam
nō habebant. et senes eius prudentiā
doceret de bis que dei erant.

Intrauit israel cū filijs et familijs eo
ru et h̄ ad mandatū ioseph ibi regnāns ut
possintibi viuere tempore famis. et iacob
accola fuit in egipcio q̄ terra cbam si
lūsnoe p̄us habitauit.

Et ibi auxit domin⁹ populū suu
vehementer quoniam ex septuaginta bo
num⁹ sexcenta milia armator̄ eduxit. et
firmavit eū super inimicos eius q̄
ip̄ moysi inuitis egipciō edurit eos de⁹ et
illos multis modis affixit.

Propbeta narratur q̄ facta sūt i egipcio
dicit. Conuerti permisit de⁹ cor egi
ptior̄ ut odirent p̄ inuidia populum
israel et dolū facerent in seruos ei⁹.
laborib⁹ aggrauando ut lun et lateris ope
ribus op̄ressi minuerent serui dei

Ad quoy liberatōem elegit de⁹ ministros
de quib⁹ ait. **M**isit moysen seruū suū
ad liberandum eos ad pharaonē et associa
uit ei aaron quē elegit ad ministerū.
Et posuit in eis sc̄z moysē et aaron le
gans suis virtutem faciendo miracu
la minora et maiora in terra egipci ad
verba moysi et aaron q̄ sequunt.

Misit tenebras palpabiles. et ob

scurauit tempus ut nullus cognosceret
alii. et non exacerbauit omnes ser
mones suos q̄ cum pharaao penitentiā
pmittebat de⁹ remouebat plagas. et sic dul
corabat sermones suos. licet scire eos futu
ros obstinatos et durissimos.

Conuertit aquas in sanguinem. et
occidit pisces eoz.

Impleuit terrā eoz ranis nō mō
in locis exteriorib⁹ et cōmunitib⁹. sed in se
cretis cubilibus pharaonis et princi
piū eius.

Dixit et venit cinomia sc̄z musca
canina et cinches q̄ inirabāt eis i ocul
los et h̄nō i paucis locis. sed in omnib⁹
finibus eoz.

Posuit pluuias eoz cum grandi
ne et ignem cōburentē sc̄z fulmina in
terra ipsoz.

Et percussit grandine et fulminib⁹
vineas et ficalneas eoz et contriuit
lignum finium eorum. sc̄z arbores fru
ctuosas.

Dixit id est. voluit et venit locusta
et brucus fetus eoz cuius non erat nu
merus.

Et comedit locusta et brucus comedit
omnem herbam in terra eorum et
comedit omnem fructū terre eoz.

Et percussit omne primogenitū
tam hominum q̄ animaliū in terra eo
rū et primicias omniū frugū.

Propbeta erponēs bñficia collata po
pulo israel ait. Et eduxit filios israhel
cum argento et auro q̄ rasa aurea et
argentea que ab egipciis mutuauerat pre
cepto dñi deportarunt et possederat in tri
bubus eoz infirmus quod valde mi
rabile fuit q̄ in tanta multitudine nullus
infirmaret et tunc sc̄z post submersionē ex
ercitus pharaonis.

Letata est egipcius. illi q̄ remāserāt
q̄ inde iudei p̄fecit erāt. et h̄q̄ timor eo
rum incubuit super egipcios ne re
dirent iudei et reliquias egipciū cōlumeret.

Marrat beneficia data illis postq̄ edurit
eos deus in deserto. **E**xpandit nubē in

protectionē eoz ne vierent ab arbores solis et ignem ut luceret eis p̄tra tenebras per noctem.

Mactierunt carnes et venit coturnix in maxima multitudine et manna descendente de celo aereo saturauit eos.

Sirupit petrā et fluxerunt aque abierūt ī deserto larga fluenta que sequebant eos p̄ desertū.

Hec bñficia nō fecit eis de⁹ p̄ meritis eoz q̄ ip̄lus rebellis fuit et murmurās dñm. sed **Q**uoniā memor fuit p̄missionis quam fecit abrae fideli seruo suo dicens ubi dabo terraz bancer in semine tuo benedicē omnes gentes.

Et eduxit post mortē moysi ī deserto populum suū subducatu iōsue in terrā p̄missionis in exultatione et electos suos in leticia q̄ murmuratores dñi furorē percussi interierunt.

Et dedit illis regiones gentium ubi habitabant gentiles ciuitates castra et possessiones laboribus alioz acqui sitas possederunt.

Et h̄c bñficia fecit eis de⁹ non vt luru defluant vel guera securitate torpescat. Sed **E**t iuste viuant scđm mandata e⁹ et legis misteria diligenter intelligant.

Psalmus. **C**V. in quo monet ad geminam confessionem sc̄z laudis et peccatorum.

Confitemini domino confessione laudis quoniā bonus et solus natura bonus. solus pfect⁹. nō solū in se bonus est sed diffusione bonitatis sue sup̄ oēs creaturas. p̄t p̄fitemini dño p̄ciā vestra ut p̄lequami veniam quoniā bonus. i. misericors et facilius ad indulgēdū quoniā in seculū sc̄z presenantū miscdia ei⁹ nisi enī h̄c ouer si fuerint in futuro miscdiaz nō inuenientis. Sed **Q**uis loquetur ad plenū opera que potenter operatur et narrabit om̄es laudes eius nullus vnuqz. q̄ cuz

sit infinite bonitatis sup̄ omnē laudem est.

Et si nullus sufficiat et narrare laudes e⁹ Beati tñ bic beatitudine spei et in futuro beatitudine rei qui habent discretiō nem quid sit bonum et quid malum erabita discreuione faciunt executōe bonoz op̄ez omni tempore.

Ad h̄c memento nostri domine in beneplacito tuo. i. in filio que ex solo beneplacito tuo nō ex hoīm meritis ad redēptō nem misisti. et vt h̄c visita nos per filium tuū in quo salvemur saluatio ne eterna.

Visita dico. Ut videamus te facie ad faciem per bonitatem gratie quā prestas electus tua visita nos vt delectemur in leticia electorū tuorū que ē tu ip̄e summū et verū et incommutabile et beatissimū bonū vt lauderis a nobis cum cetera hereditate tua.

Prosto q̄ visites nos quoniā opus est. **P**reccauiimus enim vt patres nostri eoū peccata imitantes iniuste egimus p̄tra proximū iniquitatē fecimus peccando contra deum.

Patres nostri in egypto nō intellexerūt mirabilia tua q̄ pro eis feceras in egypto nō fuerunt memores misericordie tue facie eis in liberanōe eoru a seruitute pharaonis.

Non fuerunt dico memores. imo Irritaerunt in moysi deū ascendentēs de egypto versus mare rubrum diffisi et potestatē sua.

Non obstante autē eoz murmuratione et dissidenția. Saluauit eos ab inslequentib⁹ egypti non ppter merita eoz p̄t propter nomen suū ampliandū et glorificandum vt notam faceret potentiaz suam.

Saluauit autē sic. q̄ In crepuit sine increpauit mare rubrum nō voce sed opere et p̄cepio et exp̄sciatum est. et deduxit filios israel in illa profunditate maris sicut in deserto. id est. in loco piano et sicco.

Et saluauit eos de p̄tate egyptior̄